

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 2
София, 17 март 2011 г.
по конституционно дело № 20 от 2010,
съдия докладчик Димитър Токушев

Конституционният съд в състав: Евгени Танчев – председател, членове: Емилия Друмева, Владислав Славов, Димитър Токушев, Благовест Пунев, Пламен Киров, Красен Стойчев, Георги Петканов, Ванюшка Ангусева, Стефка Стоева, Румен Ненков, при участието на секретар-протоколита Мариана Георгиева разгледа в закрито заседание на 17 март 2011 г. конституционно дело № 20/2010 г., докладвано от съдията Димитър Токушев. Делото е образувано на 15.12.2010 г. по искане на Общинския съвет - гр. Пловдив, представляван от председателя Илко Матеев Илиев и Дани Стефанова Каназирева – общински съветник. Те са упълномощени с Решение № 355, протокол № 25 от 16.09.2010 г. на Общинския съвет – гр. Пловдив да повдигнат спор за компетентност между Министерския съвет на Република България като орган на централната изпълнителна власт и Общинския съвет – гр. Пловдив и кмета на община Пловдив на основание чл. 150, ал. 1, изречение второ от Конституцията. Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията и е във фазата по допустимост съгласно чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС). В своето искане Общинският съвет - гр. Пловдив моли Конституционния съд да се произнесе по въпроса, а именно Министерският съвет на Република България има ли правомощие да приеме постановление/решение по чл. 23, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО, ДВ, бр. 86/2003 г., посл. изм., ДВ, бр. 8/2011 г.) в редакцията, обнародвана в "Държавен вестник", бр. 41/2010 г., да издава актове, с които се изземват правомощия на кмета и Общинския съвет - гр. Пловдив да извършват дейности по управлението на отпадъците на територията на общината, което е в пряко противоречие с Конституцията и Европейската харта за местно самоуправление, ратифицирана със закон (ДВ, бр. 28/1995 г.) и обнародвана в "Държавен вестник", бр. 46/2000 г. Същността на спора се свежда до следното. С Решение № 668 от 15.09.2010 г. Министерският съвет на Република България на основание чл. 23, ал. 2 ЗУО и чл. 60 ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс решава регионалното депо за битови отпадъци в с. Цалапица да приеме и депонира 30 000 тона балирани отпадъци от Столичната община. Общинският съвет - гр. Пловдив счита, че Министерският съвет няма компетентност да приеме такова решение, защото неговата намеса в управлението на отпадъците е нарушение на конституционното разделение на правомощията на централните изпълнителни органи и органите на местното самоуправление. Искателят приема, че кметът е единствено компетентния орган, комуто принадлежи управлението на дейностите по отпадъците в общината. Към искането са приложени като доказателства по делото: Решение № 355, взето с протокол № 25 от 16.09.2010 г. на Общинския съвет, гр. Пловдив; искане изх. № 10 I – 16 от 11.10.2010 г.; писмо изх. № 08-00-5096 от 04.11.2010 г.; протокол от проведени преговори съгласно чл. 17, ал. 3 от Закона за Конституционен съд от 21.10.2010 г.; Решение № 668 от 15.09.2010 г. на Министерския съвет; комплексно разрешително № 355-НО/2008 г. и Решение № 6 от 29.09.2009 г. на Конституционния съд по к.д. № 7/2009 г. За да се произнесе по допустимостта на искането, след обсъждане на представените доказателства Конституционният съд взе предвид следното: Съгласно чл. 150, ал. 1, изречение второ във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 3 от основния закон общинските съвети могат да повдигат пред Конституционния съд спорове за компетентност между органите на местното самоуправление и централните изпълнителни органи. При спора за компетентност е необходимо да е налице обстановка, при която има колизия в правомощията на органите на местното самоуправление и централните изпълнителни органи или се оспорва компетентност на централните изпълнителни органи, или се претендира за компетентност, принадлежаща на местните органи на самоуправление (Определение № 4/14.10.1999 г. по к.д. № 13/1999 г.). Конституционният съд може да упражни правомощието си по решаване на спор за компетентност "между органите на местното самоуправление и централните изпълнителни органи", в настоящия случай между Общински съвет - гр. Пловдив и Министерския съвет на Република България, което произтича от чл. 149, ал. 1, т. 3 КРБ, след като бъде изпълнено едно предварително условие – до предявяването на искането предметът на спора да е обсъден между двете заинтересовани институции. Разпоредбата на чл. 18, ал. 4 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд задължава авторът на искането да приложи към него писмени доказателства, че е спазено изискването на чл. 17, ал. 3 ЗКС. Преди да се обърне към Конституционния съд, за да реши възникналия спор задължително двете институции – Общинският съвет - гр. Пловдив и Министерският съвет на Република България, трябва да са извършили предварително обсъждане на спорните въпроси. Наложително е освен това проведеното предварително обсъждане да е фиксирано документално, за да може към направеното искане да се приложат „задължително писмени доказателства, че е спазено изискването на чл. 17, ал. 3 от Закона за Конституционния съд". От представения към искането протокол се установява, че на 21 октомври 2010 г. се е състояла среща между представители на Общинския съвет – Пловдив и министъра на околната среда и водите. При срещата представителите на Общинския съвет изразяват становище, че Министерският съвет не е компетентен да вземе решение регионалното депо да приеме и депонира отпадъци от друга община, а чл. 23 ЗУО противоречи на чл. 136 от Конституцията на Република България и на Европейската харта за местно самоуправление. Съгласно Конституцията Министерският съвет осъществява изпълнителна власт в Република България. Той извършва своята изпълнителна дейност „въз основа и в изпълнение на законите", като приема нормативни и ненормативни актове. Неговата дейност е подзаконова. По силата на чл. 114 от Конституцията Министерският съвет въз основа и в изпълнение на законите приема постановления, разпоредения и решения, като с постановления приема освен това правилници и наредби. Приемането на решение на основание чл. 23, ал. 2 ЗУО е в обхвата на правомощията на Министерския съвет. Общинският съвет – гр. Пловдив няма правомощие да приема решения "въз основа и в изпълнение на законите." Следователно Министерският съвет не е иззел компетенции, които да се конкурират с тези на Общинския съвет – гр. Пловдив, за да възникне спор за компетентност. Актовете на Министерския съвет се обжалват пред Върховния административен съд, който единствено може да се произнесе при спор за тяхната законосъобразност. Според Общинския съвет – гр. Пловдив "Спорът за компетентност се отнася и до чл. 23, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците, който считаме за противоконституционен". Законовата разпоредба на чл. 23, ал. 2 ЗУО може да бъде предмет на самостоятелно обсъждане от Конституционния съд, но Общинският съвет не е легитимен да я атакува, защото няма такова правомощие по Конституцията. Според чл. 149, ал. 1, т. 3 и чл. 150, ал. 1, изречение второ от Конституцията органите на местно самоуправление не могат да сезират Съда с искане за обявяване на противоконституционност на законите, независимо в какво се изразява противоречието с основния закон. С оглед изложеното Конституционният съд намира искането на Общинския съвет – гр. Пловдив за недопустимо и на основание чл. 149, ал. 1, т. 3 от Конституцията на Република България, чл. 13 и чл. 19, ал. 1 от ЗКС и чл. 26 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд

ОПРЕДЕЛИ:

Отклонява искането на Общинския съвет – гр. Пловдив за решаване на спор за компетентност има ли Министерският съвет на Република България правомощие да приеме постановление/решение по чл. 23, ал. 2 от Закона за управление на отпадъците (ДВ, бр. 86/2003 г.; ДВ, бр. 8/2011 г.). Прекратява производството по делото. Връща искането на Общинския съвет - гр. Пловдив, заедно с препис от настоящото определение.

Съдиите Емилия Друмева и Владислав Славов са подписали определението с особено мнение.

